

בין
השמשות

עוברים מזיכרון לעצמאות

TWILIGHT

Moving from Memorial to Independence

The Masorti Movement

98 Derech Hebron st. Jerusalem | 972-2565-8008

www.masorti.org.il

Editor: Ze'ev Kainan

Translation - Simon Montagu

Rabbi Mauricio Balter, Rabbi Ehud Bandel, Rabbi

Chaya Rowen Baker, Tammy Gottlieb, Rakefet

Ginsberg, Devora Greenberg, Yizhar Hess, Uria Roth

התנועה המסורתית | כנסת הרבנים בישראל

התנועה המסורתית

חפשו אותנו

Introduction

Naomi Shemer opens her seminal song *Al Kol Eleh* with the words of *Al Ha'Devash Ve'Al Ha'Oketz*, 'the honey and the sting.' This notion of an Israel filled with joy and challenges, and even great burdens and difficulties, is actualized in the Israeli/Zionist calendar, with the juxtaposition of the pain and sorrow of *Yom Ha'Zikaron* (Israeli Memorial Day) and the revelry and rejoicing of *Yom Ha'Atzmaut* (Israeli Independence Day). The transition between them is difficult, disorienting and emotionally taxing. This is clearly the case for bereaved families. But in Israel, where every soldier is a child of our people as a whole, and where much less than six degrees of separation divides citizens, all of Israeli society feels this pain.

How hard it is to move from the sorrow and mourning of Memorial Day to the joy and happiness of Independence Day!

This booklet aims to offer a model for a remembrance and transition ceremony, which can be used in congregations outside Israel and can give you a taste of what our Masorti congregations in Israel will be doing. In Israel, most members of our Masorti congregations will have already attended a Memorial Day ceremony during the day -- perhaps at their former high school, or one arranged by the local community council. Of course, many might have visited the gravesites of fallen family members, comrades-in-arms or friends. Outside Israel, where Memorial Day is not necessarily marked by all Jews, this ceremony will allow those in attendance to experience and be partners with Israel in mourning the fallen before Yom Ha'Atzmaut celebrations. A festive Ma'ariv service is included as part of the ceremony.

This transition can perhaps be compared to the rising of mourners at the end of Shiv'ah: just as the mourners do not get up on their own, but are lifted up and helped to stand by their comforters, here

too we can all turn to those sitting next to us and lift one another up from the sorrow of Memorial Day into the joy of Independence Day. We give thanks to God for all the goodness that he has bestowed upon us and for our redemption and deliverance.

**This is the day which the Lord has made;
let us rejoice and be glad in it!**

Proposed Ceremony

Memorial

This section of our proposed ceremony is planned to last about one hour. It is based around the community's feeling of unity, with the participation of many community members: children, adults, *Olim Hadashim* and senior citizens. It contains readings, poems, meditations and prayers. Each community may select the passages it prefers and make additions or deletions as it sees fit.

Yizkor

Lighting a memorial candle or beacon

Song or *niggun*

Readings

Personal story of one of the fallen

Reading out names of the fallen by participants

El Male Rahamim or Rabbi Nachman's Prayer for Peace

Joint Mourners' *Kaddish*

Song

Transition

We suggest giving a special and central position to the personal story of one of the fallen, stories of heroism by friends and relations, memories of life, rescue, heroism and *aliyah*, eye-witness accounts of significant events in Israel's history, the establishment of the state, its construction and its life today.

Introduction by the leader

Readings and poems

Participants in the ceremony lift each other up to symbolize the transition from a state of mourning to recognition of the miracle of the establishment of the State of Israel

Final congregational reading

Independence

Raising the flag

Lighting the Independence beacon

Independence song

Personal story by an *Oleh Hadash* or senior citizen

Readings and poems

Hatikvah

Presentation of the flag

Festive *Arvit* with *Hallel*

The booklet contains suggested readings and poems, but of course, others may be selected.

MEMORIAL

My soul hath them still in remembrance, and is bowed down within me. This I recall to my heart, therefore have I hope.

(Lamentations 3:20-21)

זְכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי. זֹאת אָשִׁיב אֶל-לִבִּי עַל-כֵּן אוֹחִיל.

(איכה ג' 20)

Is [he] a darling son unto Me? ... For as often as I speak of him, I do earnestly remember him still.

(Jeremiah 31:19)

הֲבֵן יִקִּיר לִי ... כִּי-מִדֵּי דִבְרֵי בֶן זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד (ירמיה ל"א 19)

Memory is deceptive. Sometimes it can be hard to remember what we want to remember, and to forget what is too painful for us to recall. The memory of loved ones taken from us before their time is deceptive too: we remember them from pictures and stories, but mainly from our memories of them.

As the verses above say, memory touches the soul. It comes from the heart and enters the heart. When we recall the memory of loved ones, acquaintances and people whom we never knew, but who gave their lives as part of our long struggle for life and independence, we follow the example of the prophet Jeremiah: "As often as I speak of him I do earnestly remember him still." We continue to remember whenever we speak of the fallen and the slain, whenever we tell their stories and even when we only recite their names.

The connection between construction and creation in the world we live in, and the memory of those who have gone before, was already taught to us by our Rabbis in the Midrash:

*The tale is told of a father and his son
who were walking on their way. The son grew weary.
He said to his father, "Father, where is the city?"
His father said to him, "My son, here is a sign for you –
when you see a cemetery, you will know that a city is near."*

(Midrash Shohar Tov, Psalm 20)

“We are a people who have never set up monuments for victories. Each and every one of our monuments is inscribed with the names of the fallen.”

(CGS David Elazar (Dado) at a memorial ceremony for the fighters of the ghettos, in 1973, the 25th anniversary of the State of Israel and 30th anniversary of the ghetto revolts.)

שׁוֹרָא יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו
 וּבָנוֹתָיו
 אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמִאֲבָק עַל
 הַמְּדִינָה בְּדָרֶךְ
 וְאֶת חֵילֵי צָבָא-הַהֲגָנָה-לְיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.
 יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזֵרְעוֹ
 וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחַמְדַּת
 הַגְּבוּרָה
 וְקִדְשֵׁי הָרָצוֹן וּמְסִירוֹת הַנְּפֹשׁ
 אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעְרְכוֹת הַכְּבֵדוֹת.
 יְהִי גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
 הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֲמִיצִים
 חֲתוּמֵי בֶלֶב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

Let the people of Israel remember its sons
 and daughters
 Who laid down their lives in the struggle to
 bring the State into being,
 And the soldiers of the Israel Defense Forces
 Who fell in Israel's wars.
 Let Israel remember and be blessed by its
 children;
 Let it mourn for their shining youth and
 precious heroism,
 Their holy will and dedication
 That perished on cruel fields.
 May the courageous and loyal heroes of
 liberty and victory
 Be sealed in Israel's heart in every generation.

The greatest honor we can pay to the many dead whose spirit passes before us today, known and unknown, is to stand before them in humility and say that their shy voice belies its quietness and is heard from one end of the country to the other. That we will make every effort to build a beautiful tree from the roots that they planted in the ground with their own bodies. A fine home, the best society possible. Their voice casts a spell on us and makes us beg forgiveness that they are there and we are here; it makes us try to remember them, their faces, their bodies, their last sufferings, the betrayal of life, the mystery of honor, the shell or the mine, the perfection of the heavens or the stunningly well-woven words that are sometimes said in their name, in vain.

Yoram Kaniuk

May God remember the soul of my deceased son Matanya.
My God – You, Who created and formed man's heart and his soul –
You know how precious a child is to his father and mother.
You know that Matanya is my firstborn son, flesh of my flesh, the
joy of my soul.

I shall not try to hold back my pain. My tears flow for my son, who
gave up his life for the sanctification of God, the nation, and our
land.

I ask of you, my God, that You grant me strength to bear the loss
and the longing.

All the days of my life, let his pure image never leave me, and when
I am called to the heavenly tribunal, let it be he who receives me.
You are the Master of Mercy; shelter him in the shade of your
wings for ever; may his soul be bound up in the cluster of life, and
may he rest in peace, and let us say: Amen

From the speech by Rinah, mother of 1st Sergeant Matanya Robinson of Kibbutz Tirat
Zvi, who fell in Operation Defensive Shield. Composed by Dalia Wertheim-Yohanan.

My Cochi, it is hard to say goodbye. You were always my little sister.
Ever since Mother died, I always felt the need to protect you, to
help you, and to guide you. I will try to describe you only in beautiful
words, which will reflect my love for you. You were generous and
giving, looking after everyone's needs. Your death leaves us with
a huge hole that we will never be able to fill. I remember how just
a little while earlier you called me and told me about the baby you
were carrying. I was so happy for you then. You told me that you
were just going for a holiday, you never told me that you weren't
coming back. So I hope that you are now at rest. May God avenge
your spilled blood. Look after us with Father, Mother, and Eli, of
blessed memory.

Dorit Cohen on her late sister Cochava Shriki

Dorit lost her sister, Cochava Shriki, in a suicide bombing in Burgas, Bulgaria.

הנסיך הקטן

יהונתן גפן // לחן: שם טוב לוי

פגשתי אותו בלב המדבר
 יפה שקיעת שמש ללב עצוב
 צירתי לו עץ וכבשה על ניר
 והוא הבטיח לי שישוב

I met him in the heart of the desert
 Sunset helps a sorrowing heart
 I drew him a tree and a lamb
 And he promised that he would return

הנסיך הקטן מפלגה ב'
 לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח
 וכל שושניו הן קוצים כעת
 ולבו הקטן קפא כקרח

The little prince of Company B
 Will see no more lambs eating flowers
 All his roses are thorns today
 And his little heart is cold as ice

ואם אי פעם תגיעו לכאן
 תדעו שכאן הוא חרש צנח
 וקול הנפילה מעולם לא נשמע
 בגלל החול הרך

If you ever come this way
 You will know that this is where he fell
 Fell without making a sound
 On the soft sand below

והיה אם יופיע שם ילד אחד
 נשפניו שוחקות ושער לו זהב
 תדעו שזה הוא, והושיטו לו יד
 ולטפו את אבק המדבר מעיניו

And if a young child appears
 With laughing face and golden hair
 You will know him and hold out your hand
 To brush desert dust from his eyes

ואז תעשו עמי חסד קטן
 כתבו נא מהר לכל אמותינו
 שיירוח להן קצת ויפוג צערן
 הנסיך הקטן חזר אלינו

Then do me a little favor
 And write to all our mothers
 Let them breathe again and wipe away their tears
 For the little prince has returned

הנסיך הקטן מפלגה ב'
 לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח
 וכל שושניו הן קוצים כעת
 ולבו הקטן קפא כקרח

The little prince of Company B
 Will see no more lambs eating flowers
 All his roses are thorns today
 And his little heart is cold as ice.

I met him in the heart of the desert

פגשתי אותו בלב המדבר...

Yehonatan Geffen (Music: Shem Tov Levi)

In my worst nightmares I never dreamed I would be writing your eulogy. You were fifteen when we met and you told me I was beautiful. They told me, "It won't last," but it was true love. You always said we'd marry after the army. You are the most beautiful angel in heaven. I stand here proudly holding the beret you gave me. Who will take care of everything? Who will call and ask if I need anything? I am proud of you, you are everybody's hero. My angel, look after yourself with that disarming smile of yours, the most beautiful smile in the world. God only takes the best.

Chen, girlfriend of Sergeant Adar Barsano who fell in Operation Protective Edge.

At a fork in the path we saw you slowly returning
And we thought we should say two words of farewell to you,
comrade,
As our first spring in freedom stretched out on the carpet of flowers
With white orange-petals below the moon's sickle-shaped petal.
We saw you returning, older than ever and weary
In a grey army shirt, passing by, treading quietly.
The heavens were wide and the night was ancient and peaceful –
Exactly the same as those nights of action and bullets.
But this night is quiet, with no smoke, with no fire.
Can that be? It's a mystery.

And the people that mustered its soldiers and arranged them in
ranks for the battle
Won't forget your first gift and will carry your name in memorial.

Hayyim Guri, Farewell Song for a Comrade.

Return

We were not thirsty for battle
When we went out to war.
We always loved our home,
The sun, the field that opened in the soul.

And now we come back to you
As simple as ever
But our spirit has left us.

Comrades, can you
Support our mother
In our place?

Major Yossef Sarig of Kibbutz Beit Hashitah,
poet and composer who fell in the Yom Kippur War

Two Hopes Away

Yehudah Amichai

Two hopes away from the battle I saw peace.
My weary head must go on, my feet were in a dream.
The burned man said: I am the bush that burned and was
consumed. You may draw near.
Keep your shoes on your feet, this is the place.

אמצע התמוז

נעמי שמר

עצוב למות באמצע התמוז
דגלי הקיץ נשאים אל על.
בראש התרון תור הומה ולא יחדל
כי על קיץך ועל קצירך הידד נפל.

עצוב למות באמצע התמוז
דוקא כשהאפרסקים בשפע
וכל הפרי דוקא צוחק בסל
ועל קיץך ועל קצירך הידד נפל.

עצוב למות באמצע התמוז
אבל באמצע התמוז אמות
אל בסתני הפרי שהתיתמו.
הידד אחר הידד נפול ופל
ועל קיץך ועל קצירך

ועל הכל.

The Middle of Tammuz

How sad to die in the middle of Tammuz
With summer flags waving for us all.
A dove on the flag post cooing without cease,
As cheers for summer, cheers for harvest fall.

How sad to die in the middle of Tammuz
Just when the peaches in every orchard call,
Just when the fruit is laughing in its basket
And cheers for summer, cheers for harvest fall.

How sad to die in the middle of Tammuz
But in the middle of Tammuz I'll die.
In orchards full of orphaned fruit
Cheer after cheer will surely fall
On your summer, on your harvest,
On it all

Naomi Shemer

We have no unknown soldiers
We have no grave of the unknown soldier.
If you want to lay your wreath
You will have to pull your wreath apart
Flower by flower and separate them
Petal by petal and scatter them.
All the fallen are coming home.
Each one has a name.

Yehudah Amichai

Memorial Prayer for Fallen Soldiers

Merciful God who dwells on high,
Bestow true rest under the wings of the *Shechinah*
Among the pure and holy, shining like the splendor of heaven,
Upon the holy souls who fought in Israel's armies,
In the undergrounds, the security services and the Israel Defense
Forces,
Who fell in the course of their duties
Defending the lives of the people of Israel in its country and outside it,
And the holy souls who fell as victims of terrorism,
As we pray for the ascent of their souls.
Lord of Mercy, shelter them in the shadow of your wings forever
And tie up their souls in the cluster of life.
The Lord is their inheritance,
May they rest in the Garden of Eden
And rest in peace where they lie,
And let us say, Amen.

Prayer for Peace

Lord of peace,
King of peace,
Maker of peace,
Creator of all.
May it be your will
That war and bloodshed pass away from the world
And great and wonderful peace spread throughout the world.
May nation not lift up sword against nation
And may they study war no more.
Help us all and save us
That we may merit to hold to the principle of peace.
May true peace grow
Between each person and his neighbor
Between husband and wife
And may there be no dispute, even unspoken
Between any one.
Let everyone love peace and pursue peace
Forever in truth with a whole heart,
And may we never hold onto disputes forever
Even against those who disagree with us
And never shame anyone in the world
Great or small
And may we merit to truly perform the *mitzvah* of “love your
neighbor as yourself”
With our heart and our body and our soul and our money
And may the verse be true of us
“And I will give peace in the land, and ye shall lie down, and none
shall make you afraid; and I will cause evil beasts to cease out of
the land, neither shall the sword go through your land.”
Lord of peace, bless us with peace!

Based on R. Nachman of Bratzlav

When a king of flesh and blood goes out to war with his enemies, he rallies his forces to kill or be killed. Perhaps he loves his forces, and perhaps he does not. Perhaps he thinks of them, perhaps he does not. If he thinks of them, he thinks of them as dead, for any one who goes out to war has the angel of death following close at his heels, accompanying him in order to kill him. If he is hit and killed by an arrow or a sword or a saber or another weapon of destruction, he is replaced by another soldier, and the king does not notice that he is missing. The nations of the world are numerous and their troops are numerous. If one dies, the king has many others to replace him.

But our King, the King of kings of kings, the Holy One blessed be He, delights in life, loves peace and pursues peace. He loves his people Israel and chose them from among all the nations. God did not love us for our numbers, for we are the smallest of all the nations. And because of his love for us, although we are small in number, every last one of us is as important to him as a whole legion, since he does not have many to replace us. If, God forbid, one of the Jewish people goes missing, the King's legions are reduced in number and there is, so to speak, a weakening in the strength of his rule, since his rule is one legion less and his greatness is lessened.

So we pray after any Jew dies, "May his great name be magnified and sanctified" – may God's strength grow and may there be no weakening of his strength. "May he be sanctified in the worlds that he created according to his will" and let us fear not for our own sake but for the glory of his holiness. "May he rule in his kingdom" – may his kingdom soon be revealed in perfection and not be reduced in any way. "In your life and your days and the life of all of the community of Israel, speedily and in a short time" – for if his kingdom is revealed in the world there will be peace in the world, there will be blessing in the world, there will be singing in the world, there will be much praise in the world, there will be great comfort in the world, the holy nation of Israel will be loved in the world and his greatness will become greater and greater and spread wider and wider and never be lessened. If we pray like this when any one dies, how much more so for our beloved and pleasant brothers and sisters, the precious children of Zion who have died in the Land of Israel and whose blood has been shed for the glory of his name and his people and his land and his inheritance. More than this, every one who dwells in the Land of Israel is part of the legion of the King of kings, the Holy One blessed be He, and has been appointed by the King to guard His palace. If one of His legion is slain, He has nobody else to put in his place, as it were. So, our brothers in

all the community of Israel, everyone who takes part in this mourning, let us direct our hearts to our Father in heaven, Israel's King and Redeemer and pray for us and, so to speak, for Him.

S.Y. Agnon, introduction to *Kaddish*

Each One Has A Name

In some communities, participants in the ceremony read out names of the fallen.

Kaddish

יתגדל ויתקדש שמו הגדול
בעולם שברא כרצונו
וימליך מלכותו
בחיכם ובימיכם ובחיי
כל בית ישראל
במהרה ובזמן קרוב,
ואמרו: אמן.
יהי שמו הגדול מבורך
לעולם ולעולמי עולמים.
יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמו של הקדוש ברוך-הוא.
למעלה מכל הברכות והשירות,
התשבחות והנחמות,
שנאמרות בעולם. ואמרו: אמן.
יהי שלום רב מן השמים,
וחיים טובים עלינו
ועל כל ישראל, ואמרו: אמן.
עושה שלום במרומיו,
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל /ועל כל יושבי תבל/,
ואמרו: אמן.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא,
בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתְהָ,
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְהָ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי
דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאִמְרוּ אַמֵּן.
יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבֻרָךְ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא.
לְעֵלְא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא,
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְאִמְרֵי וְעֵלְמַיָּא, וְאִמְרוּ אַמֵּן.
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא
וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן.
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל/וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תַבְל/
וְאִמְרוּ אַמֵּן.

יושבים

TRANSITION

Each and every one with God's candle in their hearts
 Go out at twilight to search for their star
 At a time of chaos when distinctions are blurred
 A time of ending and beginning, destruction and building, old age
 and youth.

Hayyim Nahman Bialik

יְכַל-אֶחָד וְאֶחָד עִם נֵר הָאֱלֹהִים שֶׁבְּלִבּוֹ
 יֵצֵא בְּזֶמֶן בֵּין-הַשְּׁמָשׁוֹת לְבַקֵּשׁ כּוֹכָבוֹ.
 וְהַשְּׁעָה שְׁעֵת תְּהִי וְנִבְהוּ, שְׁעֵת עֶרְבּוֹב הַתְּחוּמִּים
 שֶׁל אַחֲרִית וְרֵאשִׁית, שֶׁל סְתִירָה וּבִנְיָן, שֶׁל זְקֵנָה וְעֹלָמִים.
 חיים נחמן ביאליק

What is twilight? R. Tanhuma said, it is like a drop of blood that falls on the blade of a sword and splits in two directions. That is twilight. R. Yose said, twilight is like the blink of an eye, and even the wise cannot tell exactly when it comes.

Talmud Yerushalmi, Berachot 3a

איזהו בין השמשות? אָמַר רַבִּי תַנְחוּמָא: [דומה] לְטֶפֶה שֶׁל דָּם שֶׁהִיא
 נִתְּנָה עַל גְּבִי חֶדוֹ שֶׁל סִיף. נְחֻלְקָה הַטֶּפֶה לְכָאן וּלְכָאן - זֶהוּ בֵּין
 הַשְּׁמָשׁוֹת... רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר: בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת - כְּהֶרֶף עֵין, וְלֹא יִכְלוּ לַעֲמֹד
 עֲלָיו חֲכָמִים.

ירושלמי, מסכת ברכות דף ג' ה"א

**Passing through the valley of weeping ...
they go from strength to strength**

(Psalm 84 7-8)

עֲבָרֵי בְעֵמֶק הַבְּכָא... יֵלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל

תהילים פ"ד 7-8

In the dark of night our father Jacob was left on the other side of the Jabbok River, full of worries for the day to come, the meeting with his brother-enemy Esau. At that moment, on the bank of the Jabbok, the man whose ancestors came from the other side of the river in search of God prays. "For with my staff I passed over this Jordan; and now I become two camps." He moves all his family and all his possessions from one side to the other and is left alone. That night he wrestles with another man, perhaps his own other self, until daybreak. Between the sun that set before the night of struggle and transition, and the sun that rose in the first dawn over the Land of Israel, stand two camps that became one: at the moment of the decisive and symbolic transition, crossing the river that divides the old "Jacob" from the first steps of the new "Israel", stand the two camps that stand here today: on one side the camp of mourning and bereavement, and on the other the camp of rejoicing and independence. The two camps, like Jacob and his family, are brothers.

Between the two fixed points of sorrow and joy spreads the transitional area, as we part from the old experience, but before we reach the opposite experience of rejoicing, filled with color, shining light, music, and outbursts of happiness. The transitional area is filled with uncertainty, perplexity and confusion. At the end of this gray area we feel a combination of bitter and sweet, joy and sorrow, roses and thorns. Across the gulf between non-existence and existence we will try to build a bridge. A bridge of participation and partnership, community and collectiveness, a bold and steady bridge whose foundations are planted in mourning and rejoicing, loss and achievement.

Your little weeping is enough for many pains
Like a little engine pulling many carriages
When will we get home? Wait a little while
For between two points there is only one straight line.

Our written life became our oral life
Our life in the next world became our life in this
Our life rushing past and our life passing slowly
Between two points there is only one straight line.

Yehuda Amichai

The moment of transition, absolutely short by definition, because of its complexity, lasts an eternity. We try to bring relief to this moment, to ease this transition from private and national mourning to rejoicing and celebration, ensuring that it not happen suddenly or in an abrupt break. We need a gradual transition, the chance to appreciate the moment, to process the experience and to prepare for a different rhythm of joy and togetherness. Yet, we still embrace the bereaved families and include them with us in great rejoicing that holds a clear tear of sorrow, glistening in the corner of its eye.

One of the following passages may be recited or sung:

Nothing is more whole than a broken heart

(based on R. Menachem Mendel of Kotzk)

Nothing is more whole than a broken heart
 Let us join all our broken hearts together,
 Fragment by fragment
 Piece by piece.
 Let one woman say to another:
 It will come to pass on that day
 That there will be no more broken hearts
 No more tears,
 And sorrow and sighing will flee.
 Every man will rest
 And every woman come into her inheritance
 They will arrive and come in love as in days gone by.
 Give us the strength
 To remember and forget
 To weep and be reconciled
 And to heal the broken heart.

Ron Benaya

There is still a white sail on the horizon
 Opposite the heavy black cloud
 All we ask is let it be.

If in the windows of evening
 The festival candle light is flickering
 All we ask is let it be.

Let it be, let it be,
 Please let it be
 All we ask is let it be.

“Every Joy Breaks Forth From Sorrow”

Every year, the problem arises once again: how do we transition from the mourning atmosphere of Memorial Day for the fallen in war to the joyful atmosphere of Independence Day? The two days come one after the other, and the transition is extreme. On the same day, ceremonies of memorial and mourning end and festival ceremonies begin. Many people, especially relations of the fallen, feel that the transition is too abrupt. The sorrow is too deeply felt to shake it off in an instant and go out to celebrate in the street. This argument is clear and understandable. It is countered by the argument that the connection between Memorial Day and Independence Day is significant and organic. The day when we rejoice in our political independence is absolutely the day when we should remember those who gave their lives to achieve it and to protect us. There must be a link between mourning and rejoicing. In that case, why do they seem contradictory? Is it not self-evident that mourning and rejoicing are opposed and mutually exclusive? Can they not be in contact with one another and exist simultaneously?

The normal rejoicing in *mitzvot*, on Shabbat and Jewish festivals, especially on the three Pilgrim Festivals, is combined with the *Yizkor* prayer in which each individual devotes themselves to the memory of their loved ones who have passed on and the congregation devotes itself to the memory of martyred communities. Today the memory of the Holocaust and its victims plays a significant part in the commemoration also. At these moments, the synagogue is filled with a heavy atmosphere of mourning and audible weeping. These prayers are not said during the transition from one day's ceremonies to another's but at the heart of the sequential structure of the festival service. Nevertheless there is no sensation of duress in the transition from rejoicing to mourning and from mourning to rejoicing. On the contrary, the mourning is necessary to complete the rejoicing, because there is a deep emotional and perceptual connection between sorrow and joy and between mourning and festival.

The inevitable suffering and sorrow on the route to a great human achievement have an internal dimension of rejoicing. In other words, sorrow and rejoicing are emotions that validate human existence in its struggles and striving for purpose. They are connected like two communicating vessels with life energy flowing through them. Every joy breaks forth from sorrow, and the depths of every sorrow are plumbed by the hoped-for rejoicing.

Eliezer Schweid, **The Book of the Cycle of Time**, pp. 231-32.

This land is divided into areas of memory and territories of hope
Whose inhabitants mingle together
Like people returning from a wedding with people returning from a funeral.

This land is not divided into war zones and peace zones:
Someone digging a foxhole to shelter from falling shells
Will return and lie there with his girl
If peace comes.

This land is beautiful.
Even the enemies surrounding it adorn it
With weapons glinting in the sun
Like a necklace.

This land is a package
Well wrapped with everything in it, tightly wrapped
With strings that sometimes hurt.

This land is very small,
I can hold it inside me,
My rest slips away in the landslips
And the level of Lake Kinneret is always on my mind.
So I can feel it all
When I close my eyes: Mountain – Valley – Sea.
So I can remember whatever happened in it
In an instant, like someone whose life
Flashes before him as he dies.

Love of the Land – Yehudah Amichai

RISING AND STANDING UPRIGHT

The custom in most Jewish communities at the end of Shivah is that the comforters physically lift up the mourners. The mourners are lifted up as the comforters say "Rise up from your mourning" or recite verses of consolation. We have the same custom at this moment, to symbolically pass from mourning and sorrow for the fallen to the rejoicing of Independence Day.

The participants in the ceremony lift one another up to symbolize the transition from the state of mourning, as they recall the name of one of the fallen. We rise up in acknowledgment of the miracle of the rising of the State of Israel.

Turn to those sitting next to you, help them to rise and say one of the following verses.

The congregation stands

**Two are better than one ...
for if they fall the one will lift up his fellow**

(Ecclesiastes 4:9-10)

Arise, shine, for thy light is come ... Violence shall no more be heard in thy land, desolation nor destruction within thy borders ... Thy sun shall no more go down, neither shall thy moon withdraw itself; for the LORD shall be thine everlasting light, and the days of thy mourning shall be ended. (from Isaiah 60)

And they said: "Let us rise up and build." So they strengthened their hands for the good work. (Nehemiah 2:18)

Leader: Let us go up to Zion ... He that scattered Israel doth gather him, and keep him, as a shepherd doth his flock ... And they shall come and sing in the height of Zion, and shall flow unto the goodness of the LORD ... and their soul shall be as a watered garden, and they shall not pine any more at all. Then shall the virgin rejoice in the dance, and the young men and the old together; for I will turn their mourning into joy, and will comfort them, and make them rejoice from their sorrow. (from Jeremiah 31)

נחמה Consolation

רחל שפירא // לחן: נורית הירש

Rachel Shapira (music by Nurit Hirsch)

וּלְכַאוֹרָה עִסְקוּנוּ בְּשִׁלְנוּ רַק בְּשִׁלְנוּ כְּלִי לְבִקֵּשׁ גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת. שִׁלוֹה מוּפְרָת וּכְבֹּד אַחֲרָת וְאִין טַעַם לְכַסוּת כִּי בַפֶּתַח נִכְנָסוֹת הַתְּמוּרוֹת.	We seemed to be looking after ourselves Only ourselves Not pursuing great or lofty goals. The quiet was broken Everything changed No use in concealing The transformation At the door.
מִי שֶׁצָּמָא לְכָל מַחְוֵה נֶשֶׁל חֶסֶד, אָזְנוּ תוּפֹקֵת אֵיךְ הַקְּרִיאוֹת חוֹצוֹת אֶת הַרְחוֹב. שׂוֹאֵל עֵדִין שׂוֹאֵל מֵאִין כֵּן, מֵאִין כַּחוֹת לְשֶׁאֵב?	One who thirsts for any loving gesture Picks up the sound Of voices that call across the street. Still asking Asking where, Yes, from where to draw strength.
זֶה בּוֹז נְבִיט וְנִתְמָה שְׁנִית אִם רְאִינוּ נְכוֹנָה. לְפַעֲמִים אֲנִי לְפַעֲמִים אַתָּה כֹּה זְקוּזִים לְנִחָמָה.	Let's look at one another And wonder again If we saw right. Sometimes I, Sometimes you, In so much need of comfort.
מִי שֶׁחָוָה אֶת בְּעֵרַת הַקַּיִץ, לְבוּ לְבֵית וּפְנֵי הַנוֹף רְאִי לְחֶרְדוֹתָיו. אֶת מִי יִשְׁבִּיעַ אֶת מִי יִרְגִיעַ וְעַל מָה יִתְפַּלֵּל עַד סֶתֶן?	Someone who experienced the heat of summer Longs for home The landscape reflects his concern Who will he satisfy Who will he calm down For whom will he pray until autumn?

Leader: And there was evening, and there was morning, one day. In the evening between one day of mourning, sorrow, memory and longing, and the day of thanksgiving and rejoicing, we remember the words of Ezekiel the prophet: And when I passed by thee, and saw thee wallowing in thy blood, I said unto thee: In thy blood, live; yea, I said unto thee: In thy blood, live (16: 6).

At the time when light and darkness mingle together, when one day ends and another begins, may the verse be fulfilled “[it] turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning to a festival”

(Esther 9:22)

Read aloud together:

Hallelujah, for it is good to sing praises unto our God; for it is pleasant, and praise is comely. The LORD doth build up Jerusalem, He gathers together the dispersed of Israel; **Who heals the broken in heart, and binds up their wounds.**

(Psalm 147)

הָלְלוּ יְהוָה כִּי טוֹב, זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נַעִים נֶאֱוָה תְהִלָּה.
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס. הַרְפָּא לְשִׁבוּרֵי
לֵב, וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם.

תהילים קמ"ז

The congregation is seated

Can we really heal the broken hearts of the bereaved, mothers weeping for their fallen children, or fathers trying with all their weak, fading, strength to keep up the appearance that “everything is OK”? Perhaps only He who “binds up their wounds” can put a bandage or temporary dressing, on the bleeding wound; perhaps only He who is beyond time? The well-known saying that “nothing is more whole than a broken heart” may be effective as support or in the attempt to console. But any one who has lost a loved one, a child, an acquaintance, or a relation knows that nothing is more broken than a broken heart. How can it be repaired? How can we be comforted?

The flag is raised

INDEPENDENCE

The Land of Israel was the birthplace of the Jewish people. Here their spiritual, religious and political identity was shaped. Here they first attained statehood, created cultural values of national and universal significance, and gave to the world the eternal Book of Books.

Impelled by this historic and traditional attachment, Jews strove in every successive generation to re-establish themselves in their ancient homeland. In recent decades they returned in their masses. Pioneers, defiant returnees, and defenders, they made deserts bloom, revived the Hebrew language, built villages and towns, and created a thriving community controlling its own economy and culture, loving peace but knowing how to defend itself, bringing the blessings of progress to all the country's inhabitants, and aspiring towards independent nationhood.

The State of Israel will be open for Jewish immigration and for the Ingathering of the Exiles; it will foster the development of the country for the benefit of all its inhabitants; it will be based on freedom, justice and peace as envisaged by the prophets of Israel; it will ensure complete equality of social and political rights to all its inhabitants irrespective of religion, race or sex; it will guarantee freedom of religion, conscience, language, education and culture; it will safeguard the Holy Places of all religions; and it will be faithful to the principles of the Charter of the United Nations.

We appeal to the Jewish people throughout the Diaspora to rally round the Jews of Eretz-Israel in the tasks of immigration and up-building and to stand by them in the great struggle for the realization of the age-old dream - the redemption of Israel.

From the Declaration of Independence

Independence is more than political autonomy or trappings of statehood. It includes in it strength and power – the military power of the state and its inhabitants through the existence of the Israel Defense Forces, and the strength of its people, economy and educational institutions. But the word “independence” also includes the idea of identity, of self, of my responsibility and all our responsibility not just for political independence but also for a mission of equality, democracy and justice in the state of Israel.

“The land is the source of life, creativity, and culture, and of true independence.” (A.D. Gordon, “Man and Nature”). Right at the beginning of the second Return to Zion at the end of the nineteenth century the first immigrants were active in agricultural work and founding settlements throughout the country. The immigrants brought human wealth to the State of Israel: how much power and respect we have in our hearts for the terms “First *Aliyah*” or “Yemenite *Aliyah* of 1881” (*E`eleh Betamar*)! Ever since then immigrants have contributed to Israel in every aspect of life and have been a continual infusion of new ideas, initiatives and positive development for the State of Israel.

In some communities an Independence candle is lit

Readings

First encounters with the land of Israel and entry into it has always moved new immigrants. S.Y. Agnon, an observant Jew whose first years in Israel were spent in Neveh Tzedek, a neighborhood in Jaffa, describes the arrival of Yitzhak Kummer, the hero of his book "Temol Shilshom," at the shores of Israel.

Our boat reached Jaffa, the gateway to the land of Israel. When a Jew arrives in the land of Israel, he jumps out and kisses the dust in joyful tears or in tearful joy. Yitzhak was neither tearful nor joyful, but parted his lips as if he was laughing. He did not jump from the boat until he found himself sitting in a little boat swept between the cliffs and rocks.

His boat went up and down between frightening waves capped with white, dirty, green, white foam. Salt water slapped his face and hands and stung his eyes ... Yitzhak was wondering if he would ever land safely when a sailor grasped him and lifted him on to the shore.

Yitzhak stood on the ground of the Land of Israel, which he had longed to see all his life. Beneath his feet, the rocks of the Land of Israel. Above his head, the burning sun of the Land of Israel and the houses of Jaffa rising from the sea like troops of wind, clouds of glory, and the sea threatening the land. The sea did not swallow up the land, and the land did not drink up the sea.

S.Y. Agnon, "Temol Shilshom"

The congregation reads together:

Thus sayeth the LORD: I return unto Zion, and will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called the city of truth; and the mountain of the LORD of hosts, the holy mountain.

Thus sayeth the LORD of hosts: There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, every man with his staff in his hand for very age, and the broad places of the city shall be full of boys and girls playing in the broad places thereof.

Thus sayeth the LORD of hosts: Behold, I will save My people from the east country, and from the west country; and I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem; and they shall be My people, and I will be their God, in truth and in righteousness.

(from Zechariah 8)

כֹּה אָמַר יְהוָה:

**שְׁבַתִי אֶל-צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הָאֱמֶת
וְהָר-יְהוָה צְבָאוֹת הָר הַקֹּדֶשׁ.**

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

**עַד יֵשְׁבוּ זָקֵנִים וְזָקֵנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִישׁ מִשְׁעֲנֵתוֹ בְּיָדוֹ מַרְבֵּי
יָמִים. וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלֵאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחַקִּים בְּרַחֲבֹתֶיהָ.**

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

**הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרַח וּמֵאֶרֶץ מְבֹאֵה הַשֶּׁמֶשׁ, וְהִבַּאתִי אֹתָם
וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, וְהָיוּ-לִי לְעָם
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֱמֶת וּבְצִדְקָה.**

זכריה ח

Reading of a poem or a passage from a story

"Israel for me is..." by one of the participants

שלום על ישראל

דודו ברק // לחן: אפי נצר

הדליקו אור ברחובות ושיר זמרו בעיר
מחר על פני כל התקוות יפציע יום בהיר
משוככים יגביה אז רבוא יוני לכן
ושמש נקיה מפז תקרא מתוך ענן.

שלום שלום שלום על ישראל
אמרו אמרו שירי היל שלום שלום על
ישראל.

כשאייר יום של זהב בהר ובקמה
חדלו לכם מאש וקרב אנשי המלחמה
עדו זרים אלפי גון ובאו בשירה
עם נערות הכרם כלן לעיר המוארה.

שלום שלום שלום על ישראל...

אם למחר שלום יבא עד תמו הדורות
מן הרמה עד הר נבו הדליקו מדורות
אז הר להר שלום יאמר ואור גדול יהל
ויום חדש יזרח מחר על כל בית ישראל.

שלום שלום שלום על ישראל...

Peace to Israel

Dudu Barak / Effi Netzer

Light the light in the streets and sing a
song in the city

The sun will come out tomorrow in all
our hopes

Ten thousand white doves will rise out
of the dovescotes

And the sun brighter than gold will call
out from a cloud

Peace, peace, peace for Israel

Sing a song of praise, peace, peace for
Israel

A golden day will dawn on mountains
and heights

Lay down your weapons, men of war!
Put on thousand-colored wreaths and
come and sing

With the women of the city shining with
light

Peace, peace, peace for Israel...

If peace comes tomorrow at the end of
generations

Light beacons from the Golan to Nebo
One mountain will call in peace to

another and a bright light will shine

A new day will dawn tomorrow on all
Israel

Peace, peace, peace for Israel

I wish

Ehud Manor (music by Boaz Sharabi)

I wish for a rainbow from the cloud
 I wish for amendment for the world
 I wish for day breaking from the raging storm
 I wish for the gift never to be lost
 I wish for the desert to sprout grass
 I wish to sit in the shade of the fig tree
 I wish for pain to end and for love of one another
 I wish for the gates of Eden to open
 I wish for East and West to be combined
 I wish

I wish to renew our days as of old
 I wish for nation not to lift sword up against nation
 I wish not to abandon the path of hope
 I wish we may be merciful till evening
 I wish for another chance for love

Anyone who limits the significance of the rebirth of the state of Israel to a necessary solution for the problems of Jewish suffering is distorting history. Above all, the rebirth of Israel was driven by the power of promise, and the power of hope. On a deeper level, the rebirth of the state of Israel is a necessity of world history. The wonder of the renewal of Israel and gratitude to God for returning the suffering Jewish people to the land of life are connected.

הלוואי

אהוד מנור // לחן: בעז שרעבי

וְיִפְתָּחוּ שׁוֹב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן	הַלּוֹאִי	וּמַעֲנֵן תָּרַד עָלֵינוּ קֹשֶׁת	הַלּוֹאִי
וְיִתְמַזְּגוּ מִזְרַח וּמַעֲרָב, הַלּוֹאִי	הַלּוֹאִי	שְׁלֵעוּלָם הִזָּה יֵשׁ תִּקְנָה	הַלּוֹאִי
וּנְחַדֵּשׁ יְמֵינוּ כְּאֵן כְּקֹדֶם	הַלּוֹאִי	וְיוֹם יִצְמַח מִתּוֹךְ סוּפָה גּוֹעֵשֶׁת	הַלּוֹאִי
וְלֹא יֵשָׂא עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב	הַלּוֹאִי	וְלֹא תֵאבֵד לְעַד הַמִּתְנָה	הַלּוֹאִי
וְלֹא נִנְטֵשׁ אֶת דְּרֹךְ הַתְּקוּהָ	הַלּוֹאִי	שֶׁהַמְדָּבָר יִצְמִיחַ עִשָּׂב דָּשָׂא	הַלּוֹאִי
וְהָאָדָם יִהְיֶה רַחוּם עַד עָרֵב	הַלּוֹאִי	וְעוֹד יִנְשָׁב בְּצֵל הַתְּאֵנָה	הַלּוֹאִי
שֵׁיִשׁ סְכוּי אֶחָד לְאֵהָבָה.	הַלּוֹאִי	שֶׁלֹּא נִכָּאֵב וְאִישׁ אֶחָיו יֵאָהֵב	הַלּוֹאִי

Structure of the ceremony

We propose structuring the ceremony in a restrained and concise manner. Since it is difficult to find a unified decor for Memorial Day and Independence Day, we suggest designing the entrance with memorial candles or “Chinese lanterns,” a memorial tablet for fallen members, etc. The central space for the ceremony should be arranged with appropriate decorations such as Israeli flags etc.

Appropriate music and songs for Memorial Day playing through the loudspeaker system.

A suggested program for the ceremony is found in the table on page 4.

We suggest including children and adults, new immigrants and senior citizens in the ceremony. A community with members who can play musical instruments should feel free to include musical interludes or accompaniments for the readings.

Throughout the ceremony speakers such as senior citizens or new immigrants may be included reading passages illustrating their personal stories or the significance of the state of Israel for them.

Some communities light candles during the ceremony (if this can be done safely). One possibility is lighting both a memorial candle and a special candle honoring independence. Suggested text for lighting the candles:

We light this candle to connect the memories of us all, the memories of the Jewish people, of the fallen in the security forces and the victims of terror, in whose light and memory we walk.

We light this candle in honor of the future of Israel, in the hope that we will be a light to ourselves, to all who live in this country and to the nations. May a new light shine on Zion, and may we all be worthy of its light!

תפילת ערבית

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו.
יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.

ש"ץ **בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ.**

הקהל עונה **בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

הש"ץ חוזר **בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָבְרוּ מַעֲרִיב
עַרְבִים, בְּחָכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים,
וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרַקִּיעַ כְּצוּנוֹ. בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלֹךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעֲרִיב עַרְבִים.

ברכת "מעריב ערבים", הברכה
הראשונה לפני קריאת-שמע

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת: תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתֵנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוּ
וּבְקוּמֵנוּ נִשְׁחַח בְּחַקִּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ, וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאַהֲבַתְךָ אֵל תִּסֵּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכת "אהבה", הברכה
השנייה לפני קריאת-שמע

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

בלחש **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד.**

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

דברים 1

בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם
 לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים יא

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֹא־הָיָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוּשׁ וְאִסְפַּת דָּגָד וְהִירָשָׁף וּצְהַרָה: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ
 לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמַרוּ לָכֵן פְּנֵי־יַפְתָּה לְבַבְכֶם
 וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
 אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מִטֶּר וְהֶאֱדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׂמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם
 וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְהֵם כִּימֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֲתֶם זִנִּים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לפסוק זה יש לצרף את המלה אָמַת

כשהש"ץ מתפלל בקול רם הוא מסיים יהוה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת

[אָמַת] וְאַמּוֹנָה כָּל זֹאת, וְקַיִם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִין זוּלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים,
מִלְּפָנֵי הַגּוֹזְלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרְיָצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצְרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הָעֹשֶׂה גְדוּלוֹת
עַד אִין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים,
וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רִגְלָנוּ. הַמְדְרִיכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וְיָרֵם
קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְרָעָה,
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכֵּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵי בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְּנֵי גְבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם; מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
עָנָה שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֵם:

ברכת "גאולה",
הברכה הראשונה
שלאחר קריאת-שמע

יש שאינם
אומרים
את המלים
באפור

**מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם, יְהוָה, מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ,
נוֹרָא תַהֲלֵת, עֹשֶׂה פְלֵא.**

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵי, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ:
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד.

וְנֶאֱמַר: כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב, וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גְּאֹל יִשְׂרָאֵל.

הַשְּׂכִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵי לַחַיִּים,
וּפְרֵשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב,
דָּבָר, וְחָרֵב, וְרָעַב, וְיָגוֹן, וְהַסֵּר שְׁטָנָה מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ,
וּבְצִל כְּנֶפֶד תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל
מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשׁוֹמֵר צִאֲתָנוּ וּבוֹאֲנוּ לַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד.

ברכת "השכיבנו",
הברכה השנייה
אחרי קריאת-שמע

הש"ץ אומר חצי קדיש

וּתְגַדֵּל וּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא הַקְהֵל עוֹנָה אָמֵן
 בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיַמִּיכוּן
 וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
 קַהֵל אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
 יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
 וַתְּבָרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיְתַרְוֹמֵם וַיְתַנְשָׂא וַיְתַהַדֵּר וַיְתַעַלֶּה וַיְתַהַלֵּל
 שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, [בְּרִיךְ הוּא]
 לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא
 דְאָמִירִין בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תפילת עמידה

פוסעים שלוש פסיעות קטנות אחורה ("עקב בצד אגודל"), חוזרים שלוש פסיעות קטנות קדימה, מצמידים את הרגליים זו לזו, ומתפללים בכוונה גדולה ככל האפשר את תפילת העמידה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

[כורעים ב"ברוך", קדים ב"אתה" ומזדקפים בשם ה']

אבות ואמהות

א. אבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,	בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,	אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,	אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל	וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,	הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,	גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,
וְקוֹנֵה הַכֹּל,	וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,	וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם	וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.	לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

[כורעים ב"ברוך", קדים ב"אתה" ומזדקפים בשם ה']

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אַבְרָהָם / וְיִשְׂרָאֵל.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע. מוריד הטל, מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך - מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

ב. גבורות

יש שאינם
אומרים
את המלים
באפור

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש.

ג. קדושת השם

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה, בינה והשכל. ברוך אתה יהוה, חונן הדעת.

ד. דעת

השיבנו, אבינו, לתורתך, וקרננו, מלכנו, לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה.

ה. תשובה

סלח לנו, אבינו, כי חטאנו, מחל לנו, מלכנו, כי פשענו, כי מחל וסולח אתה. ברוך אתה יהוה, חונן ומרבה לסלח.

ו. סליחה

ראה בעינינו, וריבה ריבנו, וגאלנו מהרה למען שמך, כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוה, גואל ישראל.

ז. גאולה

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מבותינו.

ח. רפואה

כאן אפשר להוסיף בקשה פרטית להחלמת חולים

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו / ואמותינו, שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, לחולה / לחולה ... בתוך שאר חולי ישראל.

כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל.

ט. ברכת השנים

בְּרַךְ עֲלֵינוּ, יהוה אֱלֹהֵינוּ, אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה, וְתֵן בְּרִכָּה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה, אִפְשֵׁר הוֹסִיף בְּקֶשֶׁה פְּרִיטָה לַפְּרֹסָה יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ / וְאֲמוֹתֵינוּ, / שְׁתַּמֵּן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּדֵי פְּרֻסָתוֹ וּלְכָל גְּוִיָּה וְגִוְיָה דֵּי מַחְסוּרָה. וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוה, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים.

י. קיבוץ גלויות

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יא. משפט

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה, וּמָלַךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוה לְבִדְדָךְ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוה, מְלֹךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.

יב. ברכת המינים

וּלְמַלְשֵׁינִים [וּלְמִינִים] אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה כָּרְגָע תֵּאבֵד, וְכָל אוֹיְבֵיךָ מִהֲרָה יִכְרַתוּ, וְהַגִּידִים מִהֲרָה תִעַקֵּר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוה, שֹׁבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זָדִים.

יג. צדיקים

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק, וְעָלֵינוּ, יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ, יְהוה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת, וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם, וְלַעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בִּטְחָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוה, מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים.

יד. ירושלים

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב, וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וְכֹסֵא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקראנו תרום
בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום. ברוך אתה
יהוה, מצמיח קרן ישועה.

טו. ישועה

שמע קולנו, יהוה אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות
ותחנונים אתה, ומלפניך, מלבנו, ריקם אל תשיבנו,
כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יהוה, שומע
תפלה.

טז. שומע תפילה

רצה, יהוה אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב
עבודה לדביר ביתך, ותפלתם באהבה תקבל ברצון,
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

יז. עבודה

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.
ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון.

[קדים ב"מודים" ומזדקפים ב"לך"]

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו / ואמותינו / לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו,
אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד
שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת,
ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם,
כי לא תמו חסדיך: מעולם קוינו לך.

יח. הודאה

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת
 וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
 שְׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ / וְלְאַמוֹתֵינוּ / בְּיָמִים הָהֵם וּבְזִמְנֵהָ הַזֶּה.

בימי שיבת ציון השנייה בשעמדו עמי ערב על עמך ישראל בארץ, לאמר: לכו ונכחידם מגוי, ולא יזכר שם ישראל עוד. אתה ברחמיך הרבים עמדת לעמך בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת דינם, למדת ידיהם לקרב, אצבעותיהם למלחמה, מסרת גבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים, וזדים ביד בני-בריתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד.

[כורעים ב"ברוך", קדים ב"אתה" ומזדקפים בשם ה']

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֹךְ בְּאַמַּת, הָאֵל
 יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׁמֹךְ
 וְלֹךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת.

יט. שלום

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ / וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם / תְּשִׁים,
 כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֹךְ אֶת עֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

בַּת צְלוּתָא

אחרי תפילה בלחש מוסיפים בקשה פרטית. בקשות פרטיות לבחירה

אלהי, נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם,
 ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדף נפשי.
 וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם ומקלל מחשבתם. עשה
 למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך, עשה למען
 תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני.

תפילת מר בריה דרבינא
 בבלי, ברכות דף ז'

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו / ואמותינו / שתצילנו
 מעני פנים ומעוזת פנים, מאדם רע ומפגע רע, מיצר הרע, מחבר רע,
 משכן רע, משטן המשחית, מדין קשה ומבעל-דין קשה, בין שהוא
 בן ברית ובין שאינו בן ברית.

תפילת רבי
 בבלי, ברכות דף טז

מזמור קיד

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ, הִיְתָה
 יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו. הֵיטָ רָאָה וַיִּגַּם, הִירְדֵן
 יִסֹּב לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבְעוֹת כְּבַנֵּי צֹאן. מִה
 לָךְ הָיִים כִּי תִגּוּס, הִירְדֵן תִּסֹּב לְאַחֹר, הֶהָרִים תִּרְקְדוּ
 כְּאֵילִים, גְּבְעוֹת כְּבַנֵּי צֹאן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הִהֲפֹכֵי הַצּוֹר אַגַּם מֵיָם, חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מֵיָם.

מזמור קטז

לֹא לָנוּ יְהוּה לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ הֵנָּה כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ עַל
 אֲמַתְךָ. לָמָּה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵהֵינוּ
 בְּשָׁמַיִם - כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה
 יָדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
 אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אָף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן. יָדֵיהֶם וְלֹא
 יִמְיָשׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כַּמּוֹהָם יִהְיוּ
 עֹשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּיהוָה, עֲזָרָם
 וּמִגָּנָם הוּא. בֵּית אֱהֲרֹן בָּטְחוּ בַיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.
 יִרְאֵי יְהוּה בָטְחוּ בַיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.

יְהוּה וְזָכְרָנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
 אֱהֲרֹן. יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוּה, הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֹּף יְהוּה
 עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עָשָׂה
 שְׁמַיִם וָאֶרֶץ. הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה, וְהָאֶרֶץ - נְתַן לְבָנֵי
 אָדָם. לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּ יְהוָה, וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוֹמָה. וְאַנְחָנוּ
 נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ.

מזמור קטז

אֶהְבְּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוּה אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אֲזַנּוֹ לִי
 וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת, וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי,
 צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא. וּבִשֵׁם יְהוּה אֶקְרָא, אָנָּה יְהוּה מַלְטָה
 נַפְשִׁי. חֲנוּן יְהוּה וְצַדִּיק, וְאֵלֵהֵינוּ מֵרַחֵם. שְׁמֵר פְּתָאִים
 יְהוּה, דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִגְנוּחֵיכֶי, כִּי יְהוּה
 גָּמַל עֲלֵיכֶי. כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה,

את רגלי מדחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים.
האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי:
כל האדם כזב.

מה אשיב ליהוה, כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות
אשא, ובשם יהוה אקרא. נדרי ליהוה אשלם, נגדה-נא
לכל עמו. יקר בעיני יהוה המותה לחסידי. אנה יהוה,
כי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי.
לך אצבת זבח תודה ובשם יהוה אקרא. נדרי ליהוה
אשלם נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יהוה, בתוככי
ירושלים, הללויה.

הללו את יהוה כל גוים, שבחוהו כל האמים.
כי גבר עלינו חסדו, ואמת יהוה לעולם, הללויה.

מזמור קיז

הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

יאמר נא ישראל, כי לעולם חסדו.

יאמר נא ישראל, כי לעולם חסדו.

יאמרו נא בית אהרן, כי לעולם חסדו.

יאמרו נא בית אהרן, כי לעולם חסדו.

יאמרו נא יראי יהוה, כי לעולם חסדו.

יאמרו נא יראי יהוה, כי לעולם חסדו.

מזמור קיח

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. יהוה לי לא אירא,
מה יעשה לי אדם. יהוה לי בעזרי, ואני אראה בשנאי.
טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה
מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם יהוה כי אמילם.
סבוני גם סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. סבוני כדברים,
דעכו כאש קוצים, בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני
לנפל, ויהוה עזרני. עזי וזמרת יה, ויהי לי לישועה. קול

רָנָה וַיִּשְׁוֹעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים, יָמִין יְהוָה עָשָׂה חַיִּל. יָמִין
 יְהוָה רוֹמְמָה, יָמִין יְהוָה עָשָׂה חַיִּל. לֹא אַמּוֹת כִּי אֲחִיהָ,
 וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי.
 פָּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה, אֲבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה,
 צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.

אֶבֶן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

אֶבֶן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

הַשִּׁיץ קוֹרָא בְּקוֹל שׁוֹרָה-שׁוֹרָה, וְהִקְהֵל חֹזֵר

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא.

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה.

אֵל יְהוָה וַיִּפָּאֵר לָנוּ, אִסְרוּ חַג בְּעִבְתֵּיכֶם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל יְהוָה וַיִּפָּאֵר לָנוּ, אִסְרוּ חַג בְּעִבְתֵּיכֶם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָהּ.

אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָהּ.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

יְהַלְלוּךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ, צְדִיקִים עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ, וְכָל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
 וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ, מִלְּכֻנֵנוּ, כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָאָה
 לְזִמְרָה, כִּי מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְלֶכֶךְ – מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָחוֹת. אָמֵן.

הש"ץ אומר קדיש

יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא, [הקהל עונה אָמֵן]
 בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
 [קהל אָמֵן. יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא].
 יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא.
 יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, [בְּרִיךְ הוּא]
 לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא,
 וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]
 תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא,
 וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן].
 יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל / וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְבֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

מכריזים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד

[שלוש פעמים] יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים

אֶחָדוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁמַעוּ!
 הַיּוֹם ... שְׁנִים לְעֶצְמָאוֹת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל.
 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

ומברכים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְוֹן הַזֶּה.
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתְנוּ,
 וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ,
 וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.

תוקעים בשופר, ושרים

לְשָׁנָה הַבְּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה!

סדר ספירת העומר

ויקרא כג

מזמור צ

הֲגִי מוֹכֵן וּמוֹמֵן / מוֹכֵנָה וּמוֹמֵנָה / לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעֹמֶר,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחַרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם
אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֵה, שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמִּחַרַת הַשַּׁבָּת
הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם, וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה. וַיְהִי נֶעֱם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ.

מברכים

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַיְצַוֵנו עַל סְפִירַת הָעֹמֶר.**

- ג' באייר הַיּוֹם שְׂמוֹנָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים בְּעֹמֶר.
- ד' באייר הַיּוֹם תְּשַׁעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים בְּעֹמֶר.
- ה' באייר הַיּוֹם עָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעֹמֶר.
- ו' באייר הַיּוֹם אֶחָד וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת בְּעֹמֶר.

אומרים בלחש הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחְלֶתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם.
וַיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵנִי לִפְנֵי יְהוָה, קְרִבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד.

מסיימים את התפילה ב"עלינו לשבח"

עומדים

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,

נוסח חלופי

שֶׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה,
שֶׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם
וּגְדַלְנוּ כְּכָל הַמוֹנָם.

[כורעים ב"ואנחנו כורעים", קדים ב"ומשתחיים ומודים"]

וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
עוֹד. אָמֵת מִלְּכֵנוּ, אָפֶס זִלְתּוֹ, כְּפָתוּב בַּתּוֹרָתוֹ: וַיְדַעַת הַיּוֹם
וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת: אֵין עוֹד.

על פן נקודה לה, יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת ענף:
 להעביר גוילים מן הארץ, והאלילים כרות יכרתו; לתקן עולם
 במלכות שדי, וכל בני כשר יקראו בשמך; להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל, כי לה תכרע כל ברך,
 תשבע כל לשון. לפניך, יהוה אלהינו, יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך
 יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה
 לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד.

ש"ץ פכתוב בתורתך: יהוה ימלך לעלם ועד.
 ש"ץ וקהל ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ, ביום ההוא
 יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

האבלים אומרים קדיש

יתגדל ויתקדש שמיא רבא [אמן]

בעלמא די ברא כרעוניה ומליך מלכותיה

הספרדים וחסידים מוסיפים ויצמח פרקניה, ויקרב ימי משיחיה. [אמן]

בתיכון וביומיכון ובחמי דכל בית ישראל,

בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן]

יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא,

ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמיא דקדשא בריך הוא, [ברוך הוא / אמן]

לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא

דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

נוסח הספרדים

נוסח אשכנז

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע

וישועה ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה

וסליחה וכפרה ורוח והצלח, לנו ולכל

עמו ישראל, ואמרו אמן. [אמן]

יהא שלמא רבא

מן שמיא, וחיים טובים

עלינו ועל כל ישראל,

ואמרו אמן. [אמן]

עשה שלום במרומי הוא [ברחמיו] עשה שלום עלינו

ועל כל ישראל ואמרו אמן. [אמן]

מסיימים את התפילה בשירת 'התקווה'

כל עוד בלבב פנימה נפש יהודי הומיה,

ולפאתי מזרח קדימה עין לציון צופיה -

עוד לא אבדה תקוותנו, התקווה בת שנות אלפים,

להיות עם חפשי בארצנו, ארץ ציון וירושלים.

סעודת מצווה - נוהגים להזמין עולים חדשים ואורחים, ולהדליק נרות כחולים ולבנים.

עורכים סעודה חגיגית.

יש נוהגים לומר ברכה זו על היין

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שֶׁהוֹצֵאת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לְקֶרֶן אוֹרָה
וּמִשְׁעָבוֹד מַלְכֵי־זָרָה לְאַתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה וְשֶׁחֵחֵיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ לְזִמְנָא
הַזֶּה. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתַקְוֵנוּ, וְתַאֲסֵף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר
חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵּךְ שְׁלָם, עַל שֶׁאַנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ.
בְּרוּךְ אַל הַהוֹדְאוֹת.

ברכה על היין

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא.
מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֵאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה, נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

יש המוסיפים שירי ארץ-ישראל וקטעי לימוד.

TWILIGHT

Moving from Memorial to Independence

התנועה המסורתית | כנסת הרבנים בישראל

The Masorti Movement

98 Derech Hebron st. Jerusalem | 972-2565-8008

www.masorti.org.il